

[Indenrigsministeren.]

hvilke sager der vil komme til behandling. I overensstemmelse hermed er det i de af indenrigsministeriet udarbejdede normalforretningsordener for henholdsvis byråd og sogneråd fastsat, at der senest 3 dage inden de ordentlige møders afholdelse tilstilles hvert af rådets medlemmer en dagsorden, eller at denne bekendtgøres i de stedlige blade.

Nu er forholdet jo det, at disse normalforretningsordener kun er udarbejdet som vejledning, idet det beror på de kommunale råds egen bestemmelse, om man ønsker en forretningsorden, og i bekræftende fald hvilket indhold denne skal have. På den anden side kan man naturligvis ikke ved forretningsordensbestemmelser eller ved kommunalbestyrelsesbeslutninger i øvrigt ændre lovgivningsregler, og disse pålægger jo, som jeg nævnte, og som det ærede medlem også understregede, formanden så vidt muligt at orientere medlemmerne om, hvilke sager der kommer til forhandling på mødet.

Jeg tør naturligvis ikke benægte — jeg må vel hellere sige, jeg er vidende om, at der findes landkommuner, hvor sognerådene tager lidt mere formløst eller, som det ærede medlem sagde, knap så højtideligt på tingene, og hvor dagsorden normalt ikke udsendes før møderne, men dette er altså i strid med den gældende lovgivning, og ethvert medlem af kommunalbestyrelsen kan kræve styrelseslovens regler om forudgående udsendelse af dagsorden overholdt, og i givet fald vil der kunne klages til amtsrådet, hvis opgave det er at påse, at sognekommunernes forvaltning sker i overensstemmelse med lovgivningen. Om noget misbrug fra en kommunalbestyrelses flertals side på dette punkt, som det ærede medlem nævnte, vil der altså derfor ikke kunne blive tale.

Medens loven altså normalt kræver, at sognerådsmedlemmerne på forhånd underrettes om, hvilke sager der vil komme til forhandling i et sognerådsmøde, kan man naturligvis, som det ærede medlem også gjorde, rejse det spørgsmål, om styrelseslovens regler på dette punkt burde skærpes, f. eks. gennem en bestemmelse om, at dagsorden skal foreligge et vist antal dage før mødet, altså en regel, hvorved man indfører normalforretningsordenens regel i selve loven. Under hensyn til, at loven allerede

i den nuværende form efter min opfattelse skulle give tilstrækkelig sikkerhed for, at krav om udsendelse af dagsorden efterkommes, og under hensyn til, at samtlige de kommunale styrelsesregler for tiden er genstand for samlede overvejelser i kommunallovskommissionen, anser jeg det ikke for nødvendigt på nuværende tidspunkt at foreslå nye særlige regler på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Anker Lau* til udenrigsministeren:

„Mener udenrigsministeren, at tilkendegivelsen fra USAs præsident om, at de forestående hvedetransporter til Sovjetunionen søges forbeholdt amerikansk tonnage, er i overensstemmelse med den den 30. juli 1961 ikrafttrådte venskabs-, handels- og søfartstraktat mellem kongeriget Danmark og Amerikas Forenede Stater, artikel XIX?“

Anker Lau: Dansk skibsfart er vel næst efter landbruget det af vore erhverv, der har størst betydning, når det drejer sig om at tilvejebringe den nettovaluta, som alle vi andre har så hårdt brug for, og man må derfor beklage, at dette erhverv gennem længere tid har været udsat for såvel hjemmelavede vanskeligheder som for de vanskeligheder, der påføres os udefra. Ved de hjemmelavede vanskeligheder tænker jeg naturligvis på de bemandingsregler, der har været så stærkt diskuteret i den senere tid, men som naturligvis ikke kommer den her omhandlede sag ved. Ved de udefra kommende vanskeligheder tænker jeg især på den flagdiskriminering, som særlig USA har praktiseret, dog — som det synes — hidtil i mere begrænset omfang.

I den seneste tid er det lysnet lidt for den danske skibsfart og for skibsfarten i almindelighed, men samtidig kommer der nu meddelelse om en yderligere diskriminering, som kan få stor betydning ikke alene for vort lands skibsfart, men for hele den internationale skibsfart. Den optimisme, der bredte sig over hele verden ved meddelelsen om det store hvedesalg fra USA og Canada til østlandene, må skibsfarten derfor sætte et spørgsmålstejn ved.

Da vi i 1961 i det høje ting ratificerede en venskabs-, handels- og søfartstraktat